

DeIsbomålet : upptecknadt efter en gammal DeIsbogumma /

63 R b Br.

National Library
of Sweden

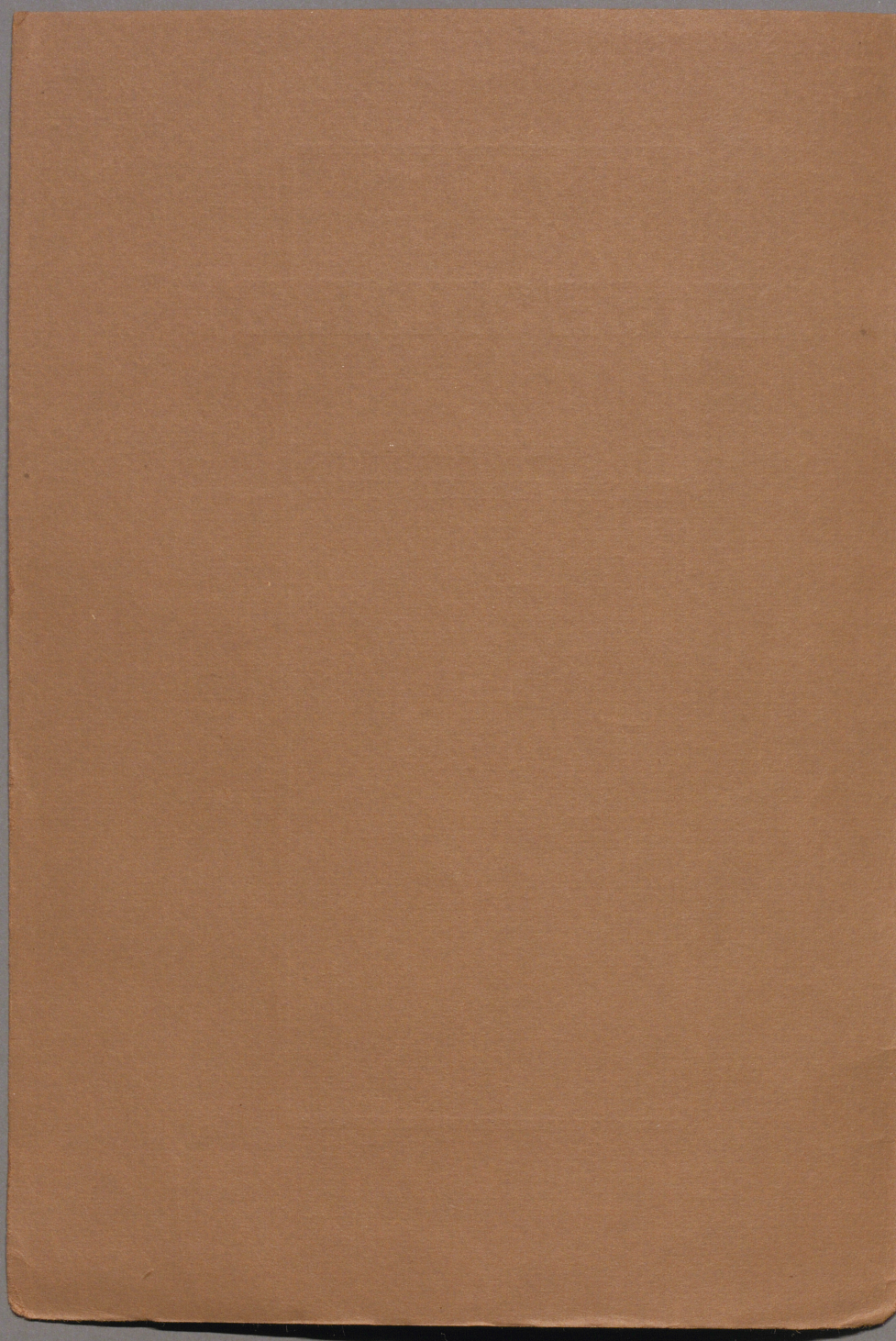
ERSSON, E

*Spänt
v.
birl.
(Bv.)*

DELSBOMÅLET

UPPTECKNADT EFTER
EN GAMMAL DELSBOGUMMA

DELSBOMÅLET

UPPTECKNADT EFTER

EN GAMMAL DELSBOGUMMA

UPPSALA 1908

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.

DELSBOMÄTT

BY CARL DELSBOMMA

Det finns tre själfljud i Delsbomålet, som inte finnas i alfabetet, det är å ö ò, till exempel

kår	åta	óm	kónna	jò
karl	aderton	om	kunna	jag
kårrå	dår	kóm	tòn	fòr
karlar	dår	kom	tun	fòr
håke	dåm	sóm		fòrst
hake	dem	som		fòrst
låke	åen	stón		dòr
lake	annan	stund		dörr
mår	ålt	tócke		dòf
mårr	alt	tocke		döf
ståke	fåttig	vórste		kòrra
stake	fattig	blifva		kårra
låsse	så	söndag		pòjke
lars	så	söndag		pójke
kåjså	tåje	jusóm		vöndag
kajsa	tagit	likasom		vardag
ställ	ållere	rónne		pòtå
stall	aldrig	runnit		peta
bår				
barn				

Hå kåm en kår in hitämme en dag i låig han, å jò ha nis kómme ure sånja, å såt i bårå önnertjolsen däre spisn, å värste fòttån. Å då varst jò så iltögå,¹ så jò trode jò sku ramlå tå stoln. Jò trode bestämt, att hå va länsmån, sóm sku hit å ta Olle pòjken mөн, fòr hån va ut hån i nått int nå långesan, å skröftpå nåre pòjkracke må besmane, sóm va däre jänta å ha spónesónt löfsdòra. Men

¹ Förlågen.

hä vant just lekt hän helle, på kläan i. Å jò fonderà så grofväsaker¹ på, ócken hä sku kónná varà. Så tänkte jò, jò skà dursk² ta å frågå va dä här ä fòn kår. Men hän villà bärà talà bårsttä, å int talà om ócken hän var.

Då varst jò så nisvö,³ jò trode bestämt att hä van utbeling,⁴ sóm ha kómme hit å ärnà gärà mä nå nisvärse.⁵ Man så frågån mä hör gammål jò var. Jae jò fille ättjiefem år nó, om jò få lefvà täss hä blir gröngräs. Jae ni ä bra gammål å då, men ändå vørske ni sittå óppe. Jae men jò ligge mer än jò ä óppe. Å så början på tä talà på döen attmä, å hör hä sku bli ättramä döen, å hör hä sku bli ti i åno val. Då rânt⁶ hä förmä, hä må fell allere varà prästn i, ja prästn, ja kómmenistern hän käns jò då rakt inte ve, jò ha fell setn i par gångå jönne gläse,⁷ då däm skussån häre gätö, då hän sku på skolhuse å hållå bön.

Ja Prostn, hän kändes jò då fel ve, att minstone då hän va här förrå gönjen. På dän tien brukå jò gå tä skreft, en gång om år, å så geck jò tä körska å nästa ånvör sönda jussom folkjö brukå gärà på dän tien.

Män så början talà på, hör ubegripeli så fint vär, vi har om dagan, å så nämnden, att däm redan ha herst låraska söri länne, å så harn herst att flitfuglan, ha börja på kómme hitjönno, så vi kómme nog tä få sömmår, uvanle brått nun. Å så början på tä talà på dedår kåsere, sóm skà bli dave körska i mössómre. Men sö då, så skà ni tro att jò vackná å, ja dedår tästälninga, så hadå ongdomen han, jò kalle Olle pøjken mön å hönsses bår för ongdom jò, däm hadå talà på dedår, helå vintern å helå låjen, å däm ha önska, örs⁸ om hä vore messómre snarst, örs om hä vore messómre snart. Så jò hadå nästa vörste le dedår gaffe, å jò hadå tänkt förmäsjölf månge gångå, att dedår tästälninga, så vore då lagóm tä varà på lössevåll.⁹ Men

¹ Storartadt, storslaget.

² Bestämdt.

³ Förskräckt.

⁴ Troll, trollgubbe.

⁵ Spratt, öfvervåld.

⁶ Tänkte.

⁷ Fönster.

⁸ Ack.

⁹ En kasserad fåbodvall.

änijan så hare rönne förmä¹, örs öm jò vore ong änn äta nitta år, så vore jò då förstà stinta på repe. Men så varnte i höst, då alle sóllatan dann, sku kómme hit, då gick dà m å vre hännàn å umå å letómse, så hä va lektäre domen sku kómme. Jò glömme då allere änn där sóndasmöràn, då Olle pøjken mön kom å knackå på glåse, fråör nó så skå ni få se, dà m ä här nó. Jò kraflå mä ure sänja, så forst jò könnå, fast hä bråkå ti alle leå, jussóm påi gamme-ko. Då jò glåmå² utjöne glåse, så va hä fullå gåto, jussóm en brömörsstack.³ Kåntro lel så kåset dedår ser ut. Då tänkte jò förmåsjölf, ja söno så än där elakå risen här nó, söm dà m tale så mitje öm, så hä äna bà tä geså tä nó. Men sö då hån börjå på talå öm ärene då hån hadde, då varst jò så förböffa,⁴ så jo trode jò sku få slag. Ni kån begripå, att hån ville hamå dittat körska, i mössómre, å talå delboskå, å talå öm nå töckedan gammålt, söm skede då jò va ong. Men sö då skå ni tro att jò bàrskå nej. Jò skå sätta för hästn för trilla, å farå hit ätter å skusså hem er då hä blir qvål, ni skå võrsmån frisa åll svåltå, å ni skå få i hedeligå betålning, bà ni följe mä dit. Men sö då bàrskå jò nej, å hä mer än en gång. Jo sö hä, sku kómme tä se pussele⁵ ut hä, i tänlöså gammelkåring, söm ä bå dof å blin, ja inte just prässis blin hälle, för då jò sättå på glåsågan, så ser jò läså ti grofbok. Om jò sku kómme dit jò, lammå i slikå fölsamling, å börjå på pratå ti töcke, så bóre hä tä skrattå å bråkå mä dà m, så vi såge lilstonga på däm. Men då hån helde hä, att inte hä geck få nå høl⁶ påmä. så frågån öm jò villå berättå, så skun täknå öpp säg tä minnes, så blir hä ålste nårå rå då mes-sómre kómme, å jò svårån fel jussóm i långt ja på hä då.

Men så börjåre på tä bli skumt å bli qvål, å så sägen att jò börjå på bli så tröt, tä sittå öppe börjå på bli så tröt, tä sittå öppe långer, så gecken dåga då ändår gången, men villå kómme täbakå då hä ha vare nåre

¹ Så har jag tänkt.

² Såg, tittade.

³ Myrstack.

⁴ Förskräckt.

⁵ Lustigt.

⁶ Veck.

dagå. Då Olle pøjken mën geck öfver gåln, så knackå jø på glase, å villå att hån sku kómme in. Då Olle kåm in, så frågå jø, om hån kändes vø änn dår bösinnerligå kårn, sòm gafsetå tä sittå lammå mæg, å pratå sesån, jø trode hä va nån röktigån stigling dedår jø, sòm årnå gårå må nå usselhet. Dedår årn beskeligån kår hä frånn hempåsåckna. Wø haddén dår kårn føre åren tä ör ja dó kån begripå, at hån villå hamå ditat kørskå, i mössómre, å tålå delboskå. Men då skrattå Olle pøjken mæn tä, å flöntø mä helå møn jø tror nog at hä blir bäst, at ni spår mä kørssöresa ni, täs ni fär mä föttån för. Kån tro gösse, jø tenkjø på hä ålle dagå jø. Då hä väre nåre dagå, så kómme tebakå dittämmå, å villå jø sku tålå delboskå, å tålå om hör hä var då jø va ong, önnér åndår gamlå goå tin, så skun täknå öpp hån, säg tä minnes. Gae jø ådå fød åktå delboskå, å dässóm skede då jø va bår å va ong, dä mins jø så väl sòm hä sku ha skett i dag, men dä sòm sker nó om dagan, dä mins jø inte länger, än mäja jø sere å köre. Gae mönø föråldre, dån va bårå i fåttet söllatfölk dån å, dån haddén liten söllatgål, å i skrabbet söllatörsp, dån hadde fördämstå i ko å nåre gette, å farn å mora föck gå dare gålan å årböttå, å fångtä smölen, å så va vi fire siskan, så inte må ni tro at vi föck åtä å vråkå tivøs så mågen for ure leen påvøs i. Å jø då sòm va gamlest, så gettä ut jø då jø va kølblåå bære, å sån så föck jø gå förn åen, ålt täs jø giftämå. Då jø va på ålta åre, så kom jø bårst å sku varå sitpigå. Jø va på flere ståla dedår åren, å sitte surong, så jø föck då læråmä töcke, täs hä varst så jø föck nåre sjölf. Meo jo föck no gölpå tä mä åndre sisle å, innóm huse, sòm tä tvättå köppå, å hjölpå tä å tvättå stuge, å så föck jø læråmä gårå tvåt å, læråmä bakå å læråmä spinnå, å så föck jø gånå mat, hitte skåken då dån hul på å skåtja å, så inte må ni tro att jø föck iå¹ bårst tin i unöa så mitjö i. Men då jø ha gåt å läse, så villå jø bårst å tjåna goå, å bli storstintå, jusóm deandre jäntån. Å di löfvåjömå, hitte Pelle å Britå tä höstn, å genne att dä åndrå jäntå sòm va dår förre, skulle så bánt giftåså, så villåra umens² dåga ho, fjörsta

¹ Slösa.

² Ovvillkorligen.

dagå före mickelsmäs, å då kãm jò dit i stöle jò, hålfarå väcke före mickelsmäs, å då kãm jò dit i ståle jò, hålfarå vöcke före mickelsmäs. Jò grufvåmå nog månitro, för dãm hadde mitje krak, å så fodrå dãm mitjö spönö. Dãm könnå gärå ännå tä tusn ålne väf, öm dãm råkne klävåfven å så. Å jò då sòm va så ong, å bårå på sextnå åre, män jò va grofvåsaker¹ så stor tä växten, män jò tänkte, hä å ålle bår i början. Å ni kån bögripå, att jò varst dår i nije år, ålt tås jò giftåmå, så jò flittå dāja sòm bru, å hä sòm årligå bru å, må ni tro. Då förstå hantaje,² jò föck görå dår, så föck jo plöckå päle, då drånjen sku kerå pällånne. Hä va jussóm så bråtömt å, mä dedår görå så, för dãm brukå kokå brånvån tä mickelsmäs, tä plöckanpålån i ålle gålå på den tien. Å då va hä tä gär ti,³ å hä fort fort, hä va tä bårin i partre pälsåå, å skeljå dãm gönnömmåne väl, å häfvå dãm i murpånnå å kokå dãm, å så öste vi dãm ti i storå låå å stille sönt dãm män tråstit, å sån så hof vi dãm ti i stort kar, sòm va tvibötnå måisprón på öfrå bötn, å så hof vi ditn spån korgripge sòm sågut jussóm sågmö, å så hof vi dit i par pón målt, å så bar vi in i par våtsåå å störste uggani,⁴ å så i stop gäst hof vi dit, å så rerde vi öm ålttop mä i storå tråspåe. Å så sätte vt dit sprönne å klistrå jane mä deg, så hä sku bli röktei värtåt, å så föck hä stå å jäså i fem, sex dagå, då va brånvånsåmne fåtet. Då vare tä öppnå på sprönne å öså åmne ti murpånnå, å så in mä brånvånsboen å tä kokå, då hä laetå rinnå däre pipån, va dãm dår mä vörssönne tråskie å smakåpå, dãm nårrå måg tä smakå å, å jò tickte hä smakå grofvåsaker så gót jò å. Å så då hä varst lerdasqvål, sé föck vi lilsbrånvån,⁵ drånjen i kånå å jò i stop. Hä va den sen, att drånjen å jäntå sku ha tócke, då hä va nåre höljö, sòm mickelsmäs hälgårmås å jul, å påsk å pinst å mes-sómre, å sesån. Då frågå jò matmora me, vò jò sku gärå mä dedår brånvåne. Dó kån fel supóppe våtje, men dó kån fel säljåre å öm dó vil. Då hä varst söndasåfta, så kãm hån gålåkår dit. å villå kepå i qvörster brånvån.

¹ Storslaget.

² Sista.

³ Laga till.

⁴ Blanda tillsamman.

⁵ Ett stop brånvin gratis.

Kàn tro kår vi har så lite, så vi kàn då rakt inte släppå nå töcke i. Men stinta hon har fällt sqvät ho, jò skå frågàra jò om ho vil ålätàre, å ho sae att ho va nögel tä släpare, å ho kãm springånes in mä helà stope. Å dó nögd tä säljà godröckå¹ döt, san dår kårn, då skratàra tel, å såge godröckå å måvettå, hä ä så götså, ga goåare än gòt. Då hån tog mot flaska så saen, ors² om hä voren bår. Å ni kån begripå att jò föck tretigesex skilling före, å jò varst så fåjån, för så mä penningå ha jò ållere haft i män ti före. Hä vant nå unnersammåre, om dàn sålde i qvørster brånvån på dàn tin, än sóm om dàm sälje i tòlt ägg nó förtin. Men då vi ha slunkå frånvòs då varst hä i ånnå gärå, då varst hä fråganóm tä gärå tvåt,³ å hä rakte dedår vecko å lite in på deåndrà å.

Fjörsta dagå åtte mickelsmås så vare tä gärte igan, för här va ålste vanle att dàm kokå en hålfånkåre vør fjörsta dagå. Hä va tä smakå en liten sup, om mòrnan inna dàm geck ut, å så i partre tål å för dan. Caffè fåns hä inte, jò va tjugufem år inna jò smakå nå Caffè. Å så sån så vare tä ta hop mä line, hä sku dånjås å hä sku skäckjås, dàm ha börjà på mä våtskåke då, så vi slapp då sittå mä hånkåko, men då hä bar tä sno mä svårman, så såge rent lifsfale ut, tä sättå dit hålla. Men jò föck sittå å brögå jò, sóm inte kónnå skåtjà, men segre mora dan sóm va så märskvårdig på ålle vis, ho tog i línhållå å snode kring fingra påmä, å så drogåmä ditå skåfotn, dó blir int gamlåre än dó är nó tä lärådånó i, å då jò sätte dit hålla, så riktère tåll så jò trode helå årmen sku följå mä, å jò kastå frånmä hålla, å skrek för brinnånne lifve. Wò ser jò fòsla, sa segremora, jò må fel inte tro att dó har sòtmjòlka ti fingra i. Dó kån då ållere tänkjå få då nån fåstmån håller i, om inte dó lårådå skåtjà i. Dedår ole fåstmån, hä sånk nere jupe ti hjårstå påmä hä, månitro. Från då stónna, så lae jò lifve åtteå, för tä låråmä skåtjà å månitro. Å då hä varst slut mä dedår gärå, så varst hä i ånnå sóm va sju gångå vårre. Då varst hä frågan om te slaktå grisan, å gammelkon. Ó dàm sku ha slaktån

¹ En utmärkt dryck.

² Ack.

³ Böka.

gris ä i ko nå annå än om höstn, på den tin, så ha ält folk trott att däm ha vare kåsug. Hä konna sittå tige tölf fläskskinke, å tige tölf fårlår, å så nästa lika många kolår å bogå, däre häbbre, år från år, å hä täs hä konna dämpa ner ure takjö, å då vare bärå tä gråfvåner. Å så såthå tónbulle där, å tónbrö å örstkake där, å dädar källå däm för häbbårsmat. Men däm bakå grånbulle å,¹ sóm däm hadde däre bulskåpe lammå kålkjet å gås.² Å då hä kåm nå fråmmåne, så sku däm bjuas på i partre supå, å så sku däm hitte häbre åtte häbbårsmat, sóm däm sku tugå ner mä, å då däm sku sta gå, så sku däm ha tä bästå. Å då föck däm en hörning tå i grånbulkake, mäi gåssjfvå på, å så en dugtigån kålftjetbit lamå, å hä källå däm för gåspesmat. Gø glömö ållere än där dan, då slaktårn kåm dit om mórån mä hä va mórst, för jø tickte så för gammelrosa. Hån bar nåre knifvå ti i slårfvå öner årnen, å så nåre vejelånkå ti nåfven. Däm börja mä tä slaktå i par får om mórån mä jø hul på å stökå. Men då däm kåm å lede ut gammelrosa, då sätte jø mä däre fögspisn å grinå, men jø häktånt nå annå än gå hitte porstn, å se at hór däm gorde. Då sätte däm vājölånkå på benå på gammelrosa, å så stórste däm kulla pån dingesläå, å bant fasta mä rep. Å så rånde slaktårn sta tog en storån töljknif, å ristå öpp häre hårsn i långå ramså, så bå strupen å välåen sönnås. Då bar hä tä råmå mä gammelrosa, så hä sqvåll i helå gåln, då rånne jø innersti fögse, å hul för iran mä bæ häne, så jø sku slåppå hörån där inkerligå låtn. Men sø då hä varst på dag, då däm sku tag grisan, då påstog däm att jø sku röå blon, hant hä vare för skam skul, så ha jø då ränt tä skogs å gemt mä. Då va däm fire fem kårå, sóm bar grisen, å så lae dämån påi sate å bantn fastn mä i rep, å så tog slaktårn en långån knif, sóm va jussóm i storst kakjår, å kerde in baki hårsn mälla iran, då barå tä skrikå mä grisen, så hä slog tappå i iran påmå, så jø va gvåll i hugge i åttå dagå åttramå. Å då dä görå va öfverånt, då varst hä tä bakå, däm hade jåtjåntå å segremora sóm bakå helå vecko, då bakå däm pålt å lónbulle, tónbrö å örstkake, å sätte fullå takjö däre häbre, å inni vøndasstugo, å hä sku räckå

¹ Stora tjocka kakor af sammanmalet rågmjöl.

² Smör.

för helå åre. Dàm bakå inne dære vøndasstugo, för hä fans inge bakstugge på den tin i, å segremora hul på vòn dag, å lærå mæg tä kavlå, å ta på fjela, men hä villånt gå nå härssle i, men ho sae sòm olspråkje säge, hä ålle bår i början. Å så gorde dàm skråpkorfve ti kotårmå, sòm föck sittå öppi takjö å torskå, å så gorde dàm blokörve å, så då fans hä mat, så hä råt öfver ålle brådde. Men så kåm dä rättå vintergårå, då sku vi kliftå, å häckla line, å så sku vi spinnå ti, å väfvå två väfvstickja tä jul. Men jø, vant just nå härsselen tä spinnå jøi, jø hadde fult sjå mä enå härvå på dan, slike jänte sòm inte spån två härfve öm dag, dàm vante mitjö väl dàm i, men jø tog nog ågen atmå, ågen å go ha säge dàm ålte, å jø öfvå tämme, så jø spån två härvå jø å, inna hä varst slut mä åre. Å hä va ållere värst, föri jäntå, tä tänkja flitta hitte löfte, å ha nåre gösså, fön ho dugå tä spinnå två härvå öm dag i. Men kåsjø jø skå tålå lite öm en dår gamlå goå tin, då fans hä inge strökå, å inge lökutå, å inge kónflikå. Hä fans inge skolhus å inge skolmästrå, å inge fättigålå. Hä fans nåre sòm geck å tigde innom säckna, å så vare nåre sòm geck på säkna, en dag i vòn gål, å dàm kållå dàm för dönggonå. Å på den tin så va ålle menniske nögd mä vörssön lött, å ålle va nögd mä vörssønne löne. Prest hån föck i säsbån på vòn rök, å så i får ål i gett trejevörst år ure vòn bongål, å så öm hä van bonn sòm dog, så sku prästn ha i ko ure fögse. Klöckårn å Säckenskrifvårn för i bigda, å föck nåre säsnåfvå ån lintöpp å i par jus. Å spågöbben likåtöcke. Då jø hul på å tjåna, så föck jø tre par sko, vöfversko sòm va böcksömå förstås, å enå strömp tölf åne grofvåf å tölf åne linvåf, å så i väfstickje, fem röxdåler penningå, å så skakningtöppå¹, å så lilsbrånvån sòm jø ha nåmt förre, å tre röxdåler i stanning, å hä va helå me löne. Men nó kómme jø hög vò Landgren sae å. På dån tin fans hä inge åndre hörrå i säkna ån präst, å hån hadde dàm för senne sinne. Dä vill sägå, ålle menniske trode på prästn förkónnå gusole, å utdelå sakramäntån, men hån sae hä å, på den tin hull bendrån gåto ren, så hä fans vörsmån hore el tjifva. Ja hore fans hä då inte

¹ Tre eller fyra lintoppar gratis.

mer än, dä högsttå tre hel fire om åre. Om i jänta låg-
utmåse¹ på den tin, så varst hä i töcke rómål, så hä va
lektåre, att körska sku ha ramlå ne. Men kifvå, hä få vi
no lättå varå usakt, för nog gisse jo att ni ha herst tålås
om delbokifvan. Men kånshö jö skå nämna lite hör här va
för hundrå san, då tålå dām på att dām sku tå finlån å
rifvå hjål rissn, men då höppå dām ti i gålågå tønna då.

För ålte farmor såt å tålóm, då ho földe affar hitut körska
ön 27 April, för dām sku samlås där, då va dām glae sóm
sole.² Men då dām ha sätsåi, å sku sta å åkå dursmars,³
då såg nog farmor hör tårån flöt ure öga på dām, då
barhätä gråtå mä farmor å, då hä barå mä dām så ropå
affar, gråtint käring, tå höstn kómme vi tåbakå, då höstn
kåm, inte kåm hä nån affar i, å hån kåm ållere håller, hä
vant mer än elfvå tólf sóm kåm hem ijan, tå helå stirska,
så rissn hån va nog inte så lösmjólå, sóm dām troddei.
Ja hä va öonner än där gamlå goå tin hä, då ålle menniske
va nögd mä vörssön lött.

Men nó, då jö sitte å höre på ongdomen han, då dām
hållpå språke om hör hä är nó för tin, så bli jö då rent
fligåne sinnig. Sån kåset å bakfråmt varedå inte på den
tin jö va ong i. Men jö få säga sóm käringa sae att kårn,
som va så sniken å villå ha attse ålt han såg, kånthro kår
hä ådå lektåre, att dó ärne ha öonnerdå helå valå dó. Men
då svårån jae men jö vore då nögd om jö finge hålvå
å lel.

Å om jö kónnå qvåå⁴ så sku jö qvåå då här lilslå
visa för err tå Gösta:

Aldrig nöjd.

Belåten ånnu ingen finns,
Såvidt jag ser och vet.
Hur mycket timligt godt man har,
Så vill man dock ha mer.

¹ Hafvande utom äktenskapet.

² Svalå.

³ Skjuts som bonden skulle hålla soldaten.

⁴ Sjunga.

Om någon har en million,
 Nog kan man lita på,
 Att han är missnöjd i sin själ,
 För det han ej har två.

Om någon får ett hus af trä,
 Ej är den gåfvan klen,
 Men missnöjd tänker han som så:
 Ack, om det vore sten!
 Han får ett stenhus och likväl
 Han känner sig ej nöjd:
 Det ligger ej på lämplig plats
 Och har för liten höjd.

När tiggarn får sig ett par skor,
 Nog är han nöjder då.
 Ack, nej, han tycker gifvarn bort
 Halssula dem också.
 Och får han utaf nådig frun
 En korf ur skafferi,
 Nog vill han ha ett kilo smör
 Att steka den uti.

När Pettersson blir riksdagsman,
 Nog är det en god tröst,
 Men snart vill han en stjärna ha
 Att hänga på sitt bröst.
 När Andersson blir riddare,
 Det fröjdar hans person,
 Men fullt belåten är han ej,
 Han önskar bli baron.

Om gäldenären räntan blott
 Afkvittad lyckats få,
 Han vill att kapitalet ock
 Skall samma vägen gå.
 Får fordringsägarn full likvid
 På räntfritt dokument,
 Han missnöjd blir för det han ej
 Tog fyrtio procent.

Får man till farbror en grossör,
 Till bror en hofman fin —
 Man vill till morbror ha en kung
 Och påfven till kusin.
 Belåten ännu ingen fanns,
 Så vidt jag sett och ser. —
 Om man får allt, som finns att få,
 Så vill man dock ha mer.

(Ö.-P.)

Gösta.

Jò tjänte däre Pelle å Britå i nige år jò, å dàm ha villå haft mä i nige år tää. Men jò sku så bánt giftamå jò å, sòm ålle menniske tjår åtte. Sò jonke ha gått häre mäg i två år hän, å så börjån på trötnåå tä gå förn åen lãnger, så hä villå att vi sku giftå vòs, hän tickte vi sku få så bra, då vi föck sättå föttån önnèr värst eget bol. Jò skå tål öm lite hör hä va dedår sistå åre jò tjente, ön dår låjen vare då lektåre hä va atjort, går hò vi villå så va hä bårå mot. Hä va nå fjorsta dagå före vøfferdan, så sku vi ut mä i ko, bårå ho ha kòmme utòm fögselåra, så bråkåra sönt däre kòrsbanne, å varst ligånö däre lere, så hä va bårå tä ta å slaktjåla. Men dan åtte geck Pelle sta kefte i ko i ståle han, dàm föck då iperligestå ho för förtigefem röxdåler på dån tin. Å så vecko åttråmå så hadde vi två lærsvårspå, å en klävåvsvårsp, däre bastrena på nåre sneskòrspe sòm vi sku blötjå, men en mòra då vi kån öpp, så va ålle härvån bårststølen, då ha dedår ömtålåde delbokifvan väre fråmmå mässe. Å så inpå ått då, så vare då kåset att Britå matmora me sku få smått å. Å så i vøfferdan då så laes ho ner å, hä va då, då lilskare varst tä, å så då hä ha väre nåre dagå, så föck Britå brøstbølde, å så sjuknåråå, å varst ligåne helå sòm-mårn. Då va vi piskå tä ta dit gätjåntå, sòm sku hjøl-påmå, Fem nibåren ko ha vi fått å, endår, låjen, å dàm mjølka å vrok urese, så hä va lektåre hä ha gåt høl på takjò. Hä vant tä fol å mjølka, så snart vi fåtta ure tish dåi, sòm dàm går nòi. Hä va tä tjårna å gārå ost ånvòn dag hä, å så tä stå däre mössmòrs kòlsen å rørå så i men-niskå, varst rakt lómme i årman. Då lilskare van måne

gammal så sjuknäraå, vi trodde rakt att ho sku draå från vös, män så varsta tile bätter, så vi trode ho sku lemnave, men så sjuknära om ijan, å hör hä va så sömnära å. Ja då varst vi fast för tä gärå hånne tä gola å då, ugganni ålt dä åndrå gärå. Fjorsta dagå fön vi sku bufföra, så bar skällkon, storreså vi källä, å så två dagå åträmä, så varsta så sjuk, så ho låg mä hugge utätte telstre, å rakte frånse ålle fire bena, å så nån dag åträmä så låga åll, däre båsn. Ja då vare bå tä dra utta pån släe, å keråra hitte linnbacken å gråfvå nera. Men då sae vi allehop, att en slikån låig, ha vi då ållere öplefvå san vi tä varst. Å Pelle sae hån å, nõ tror jø då rent att hä å förtröllå, nõ sejø då, att inte hä förskille tä spårskas lānger, än nõ tror jø att jø tar å ger öpp. Men så sku vi gärå buffere då, å så bar vi ålle sakrån, hitpå lugen, å såg åtte nogå så vi int ha glömt nå, inna vi lae ner i klöfjökorgan, för på den tin, så föck dām klöfjå helå mila, å lānger å, då dām sku bufföra på vållan. Men då vi ha kōmme tä vāls då, å häft in kratjō, så ropå jø att Pelle att sku kōmmå hem, för hām ha gåt hitte litja, å sku retōp en gammelrōgål, jae jø kōmme ravåg saen, å då hån kām hem så sae jø, hä lige imå att vi skå han sötost¹ tä qvälle, så jø ha villå fått uredonå häre klöfva hann, så jø finge käsmāgan² å lägå dām i blite, å då vi ha donå ure så inte fāns hä nåre, ja bevāremå, ha vi glömt käsmāgan, hör skåre då bli. Hās blir int nå ånnå, än dō få får hit mādån, sistpå veko. Ja, hä va då fel väl hä då, sa Pelle, att hä skå tä leskås nõ ravåg. Men, jø få sägå sōm kārñ sae, sōm hull på sku dō, då prestn frāgån, om hån trode hån kām rätt frām. Dām skå ålte glōmå nånting, då dōm skå buföra. Då sae jätjānta, blir hä likå mat i sōmmar sōm hä va i låig, då rōmme jø. Men unnele nog, så skedde hä ingå ulikå, på helå sōmmārs. Men så då hä varst hōst, så flittå jø dāgā jø då, fō jø sku giftāmå jø då. Å så på hālgār-māsdan, så va Jonke å jø brufōlk vi då, men hä va i par tåll å, från söri boån, så hä vant så lite hektele mānitro i. På den tin, så geck brufōlkjō ini kōrska, trast hä ha ringt

¹ Ostsoppa utaf söt mjölk.

² Ostlöpe.

åängång, å sättåse på brystolan, sòm stog fråmmafòr åltår-
 ringen. Å så, då hä ha ringt sòmma, inna gustjänsta börja,
 så kåm prestn å geck innóm åltårningen, å sku vögå vöss.
 Å hän tåla fòr vöss, nåre gripåne ol, hór vi sku förhållå
 væss tå vòråndre, i bå sång säte. Å så kåm brusvånnan,
 å hull päle öfver vöss, mäja dàm sång brumåssa. Ån där
 dan så prädikå Landgren. Å då hän väne óm texta så sku
 vi stögå öpp, å vänå vöss att församlingen. Då kettåre ti
 ögan, fòr hä va jussóm så mitje fòr hä månitro. Å så såt
 Ekstet å Delin i fråmstå bånkjen, å späne ögan tivöss, så
 hä va lektåre, att dàm ha villå svöljt opp vöss på enendå
 gång. Ån där sòndag, så prädikå Landgren, óm dedår
 bedreveligå sinna, sòm dàm yrde mot sjåttå budå. Å vi
 då sóm va brufòlk förstås, så föck taatvöss vi, å hä sat hä
 smakå månitro. Hä va lektåre att vi ha våre nåre dób-
 belhore. Men hän hadde åtte dedår laje Landgren, vòrst
 hä va brellóp, hel förhår, så van hógå tå dra fråm, ålt
 sòm kåm brefve spòre på sjåttå budå. Ån der sòndan,
 så va hä så klårst å fintt, så hä fåns int enendå mòlntapp
 på himmeln, å så stillå longt, så hä rerdes int etendå löf-
 bla, men så glömmåre ti krona å månitro. Å ålle sóm va
 så sae, en slikån åbejeligån brudag, så ha dàm ållere sett,
 san dàm tå varst. Men så havi våre bra snåll mot katta
 å lel månitro.

E. E.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to its orientation and fading.

Additional handwritten text, also appearing to be bleed-through from the reverse side. It continues the mirrored script from the upper section.

Kungl. biblioteket

0 0000 000129702

Pris 25 öre

Uppsala 1908. Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B.